

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 24 korrik 2020
Nr. Ref.:RK 1589/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI176/19

Parashtrues

Liri Bibaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
PML.nr.107/19 të 14 majit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSVËS

Arta Rama-Hajrizi, kryetare,
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar,
Bekim Sejdiu, gjytar,
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare,
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare,
Safet Hoxha, gjyqtar,
Radomir Laban, gjyqtar,
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Liri Bibaj, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme PML.nr. 107/19, të 14 majit 2019 (në tekstin e mëtejmë: Aktgjykimi i kontestuar), të cilin e ka pranuar më 3 qershor 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kérkesës pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenet: 3 dhe 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Dreja për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], dhe 46 [Mbrojtja e Pronës], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNj), si dhe nenin 10 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: DUDNj.)

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kérkesës] dhe 47 [Kérkesat individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 1 tetor 2019, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 4 tetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha (anëtarë).
7. Më 8 tetor 2019, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kérkesës për regjistrimin e kérkesës dhe një kopje të kérkesës ia dërgoi Gjykatës Supreme. Të njëjtën ditë, Gjykatës Themelore në Prishtinë iu kerkua fletëkthesë si dëshmi e pranimit të Aktgjykimit të kontestuar nga ana e parashtruesit të kérkesës.
8. Më 11 tetor 2019, Gjykata Themelore në Prishtinë e informoi Gjykatën se Aktgjykimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kérkesës më 3 qershor 2019.
9. Më 10 qershor 2020, Kolegji shqyrties e shqyrtoi raportin e Gjyqtares raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

10. Më 12 qershor 2013, Inspektorati i Policisë së Kosovës dorëzoi kallëzim penal në Prokurorinë Themelore në Prishtinë, kundër Z.T. dhe parashtruesit të

kérkesës për shkak të dyshimit të bazuar të kryerjes së veprës penale “keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar” nga nen 422 i Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPRK).

11. Më 3 shkurt 2014, Prokuroria Themelore në Prishtinë, nxori Aktvendimin për fillimin e hetimeve kundër Z.T. dhe parashtruesit të kérkesës për shkak të ekzistimit të dyshimit të bazuar se të njëjtët në cilësinë e personit zyrtar gjatë implementimit të kontratës nr. 214/12009/211 të 16 majit 2012, lidhur mes Policisë së Kosovës dhe kompanisë MSS për vendosjen e tualeteve statike dhe kontejnerëve për mbeturina në regionet e Policisë së Kosovës, kanë bërë ekzekutimin e pagesave në llogari të kompanisë MSS për shërbime të cilat nuk ishin paraparë me kontratë.
12. Më 30 prill 2018, Gjykata Themelore në Prishtinë, Departamenti për Krime të Rënda, me Aktgjykimin PKR.nr.210/2014, i) parashtruesin e kérkesës e shpallë fajtor për veprën penale të ngarkuar dhe e dënon me gjashtë (6) muaj burgim, dënim i cili nuk do ekzekutohej nëse parashtruesi i kérkesës brenda periudhës një (1) vjeçare nuk do kryente ndonjë vepër tjetër penale, ii) obligoi parashtruesin e kérkesës që në emër të shpenzimeve të procedurës gjyqësore të paguajë shumën e përgjithshme prej 490,56 euro, dhe iii) refuzoi kérkesën e palës së dëmtuar (Policisë së Kosovës) për kompensimin e dëmeve materiale të shkaktuara, pasi që kompania MSS kishte kthyer tërësisht shumën e inkasuar që ishte objekt i gjykit.
13. Më 18 maj 2018, parashtruesi i kérkesës apeloi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 30 prillit 2018, në Gjykatën e Apelit për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të ligjit penal dhe vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, me propozim qe: *“...aktgjykimi ankimor të anulohet ashtu qe i dyshuar i lirohet nga aktakuza, (neni 402, pika 2, e KPP) apo që ankesa të aprovohet dhe lënda të kthehet në rigjykim dhe rivendosje (neni 398, pikal.3, e KPK-së) me propozim qe kur caktohet seancë e kolegji të Apelit për shqyrtim të ankesës të akuzuarit dhe mbrojtësit të tij ti bëhet njoftim për kohën e seancës ngase dëshirojnë të marrin pjesë në seancë (neni 390 i KPPK-së).”*
14. Më 10 prill 2018, Gjykata e Apelit nëpërmjet Aktgjykimin PAKR.nr.286/2018, refuzoi ankesën e ushtruar nga mbrojtësi i parashtruesit të kérkesës dhe konfirmoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë të 30 prillit 2018, me arsyetimin: *“...janë krejtësisht të pabazuara pretendimet se në rastin konkret nuk ka dem dhe se as me ekspertizë financiare nuk është vërtetuar një gjë e tillë. Kjo përfaktin se sipas ekspertizës financiare dëmi i shkaktuar është në shumë prej 2.495.96€, kurse nga fakti se kontraktuesi "MSS" i ka kthyer këto mjete... nuk mund të konkludohet se në rastin konkret nuk ka dem të shkaktuar. Duke i pasur parasysh rrethanat e sipër cekura rezulton se kolaudimi i gjykatës së shkallës së parë se të pandehurit si bashkekzekutor e kanë kryer veprën penale për të cilën janë akuzuar është i drejtë, prandaj edhe pretendimet e mbrojtësve të tyre se është shkelur ligji penal në elementet e tyre nuk janë të bazuara.”*
15. Më 23 korrik 2018, parashtruesi i kérkesës parashtroi kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, për shkak të pretendimeve për shkelje të

ligjit penal dhe shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, me propozimin që i njëjti të lirohet ngaakuza pasi qe nuk është provuar se ka kryer veprën penale për të cilën është ngarkuar dhe dënuar, ose aktgjykit e kundërshtuara të anulohen dhe lënda të kthehet në rigjykim.

16. Më 14 maj 2019, Gjkata Supreme nxori Aktgjykin Pml.nr. 107/2019, më të cilin refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, të ushtruar nga parashtruesi i kërkesës, kundër Aktgjykimeve të shkallës së parë dhe të shkallës së dytë, duke arsyetuar, se ligji penal është aplikuar drejtë sepse në veprimet e parashtruesit të kërkesës është konstatuar se qëndrojnë elementet e veprës penale në bashkëkryerje keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga nenin 422 parografi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktgjykin e kontestuar dhe vendimet e tjera të gjykatave të instancës me të ulët i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 3 dhe 24 të Kushtetues, sepse ai “nuk është trajtuar në mënyrë të barabartë me palët e tjera procedurale”.
18. Parashtruesi i kërkesës, po ashtu pretendon se Aktgjyki i kontestuar shkel të drejtën e tij në “gjykim të drejtë dhe të paanshëm”, e cila garantohet me nenin 31 të Kushtetutës, sepse: “gjykatat nuk kanë shqyrtau provat dhe faktet qe ka ofruar ai.”
19. Tëtje, parashtruesi i kërkesës pretendon se në rastin e tij procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të drejta në tërësinë e tyre. Në këtë drejtim ai i referohet rastit të Gjykatës KI49/11, paragrafit 34, ku Gjkata i ishte referuar Aktgjykit të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmi: GJEDNj), *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, të 10 korrikut 1991, parografi 3. Për me tepër, parashtruesi i kërkesës mëton se me vendimet e gjykatave të rregullta i janë shkelur gjithashtu të drejtat e garantuara me nenin 6 të KEDNj dhe nenin 10 të DUDNj-së.
20. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon dhe në shkelje të nenit 46 të Kushtetutës, për të cilin nuk ka dhënë ndonjë arsyetim konkret.
21. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjkata të gjejë shkelje kushtetuese në gjykim të drejtë dhe të paanshëm dhe shkelje të ligjeve të aplikueshme. Parashtruesi po ashtu kërkon nga Gjkata qe: “...aktgjykitet dhe aktvendimet të shfuqizohen dhe rasti të rigjykohet në pajtim me ligjet në fuqi, në një procedurë të rregullt dhe të paanshme.”

Pranueshmëria e kërkesës

22. Gjkata së pari shqyrton nëse janë përbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
23. Në këtë drejtim, Gjkata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngitura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

[...]

24. Gjykata po ashtu i referohet neneve: 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kérkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

[...]

“2. Individ mund ta ngritë kérkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48
[Saktësimi i kérkesës]

“Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

25. Për sa i përket përbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kérkesës është palë e autorizuar; i ka shterur mjetet juridike në dispozicion; i ka specifikuar aktet e autoritetit publik të cilat i konteston në Gjykatë dhe gjithashtu i ka sqaruar të drejtat dhe liritë kushtetuese të cilat ai pretendon se i janë shkelur me vendimet e kontestuara, në pajtim me nenin 48 të Ligjit, si dhe e ka dorëzuar kérkesën në kohë, në pajtim me nenin 49 të Ligjit.
26. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kérkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë kérkesën, duke përfshirë kriterin që kérkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Specifisht, rregulli 39 (2) përcakton që:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

27. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme dhe vendimet e instancave më të ulëta i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 3, 24, 31 dhe 46 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNj-së, si dhe me nenin 10 të DUDNj-së.
28. Gjykata fillimisht rikujton se sipas nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, “*të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut*”.

Sa i përket pretendimit për shkelje të “gjykimit të drejtë”

29. Gjykata verën se parashtruesi i kërkesës pretendimet për shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenin 31 të Kushtetues, me nenin 6 të KEDNj dhe nenin 10 të DUDNj, i ndërlidhë me dy çështje: i) se si gjykatat e rregullta administruan provat dhe faktet e rastit dhe ii) se procedurat në tërësinë e tyre nuk ishin të drejta.
30. Përkitazi me *administrimin dhe barrën* e provës, Gjykata rikujton praktikën e GJEDNj-së e cila ka përcaktuar se pranimi i provave rregullohet kryesisht nga rregullat e legjislacionit të brendshëm dhe si rregull, janë gjykatat kombëtare ato që duhet të vlerësojnë provat para tyre. Detyra e institucioneve që zbatojnë Konventën është të sigurojnë që procesi në tërësinë e tij, përfshire dhe mënyrën se si janë marrë provat, të ketë qenë i rregullt. Këto të drejta kërkojnë që të akuzuarit t'i jepet mundësia e nevojshme dhe e përshtatshme për të kundërshtuar dhe pyetur një dëshmitar kundër tij, qoftë në momentin kur ai bën deklaratat, ose dhe në një fazë të mëvonshme të procedimeve (shih, *Saïdi kundër Francës*, vendim i 20 shtatorit 1993, seritë A nr. 261 – C, fq. 56 § 43, dhe *A.M. kundër Italisë*, nr. 37019/97, § 25, ECHR 1999 –IX).
31. Për me tepër, Gjykata me specifisht i referohet praktikes se vetë gjyqësore, përkatesisht rasteve KI10/15 dhe KI12/15, me parashtrues *Shpresim Uka dhe Bekim Syla*, Aktvendim për papranueshmëri, i 7 korrikut 2016, rasteve të bashkuara KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, me parashtrues *Arben Gjukaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 26 shtatorit 2016, ku në lidhje me barrën e të provuarit, Gjykata Kushtetuese konstatoi se është përtej juridiksonit të saj që të vlerësojë cilësinë e konkluzioneve të gjykatave lidhur me vlerësimin e provave, përvèç nëse ato janë haptazi arbitrale. Gjykata Kushtetuese nuk ndërhyn as në mënyrën se si gjykatat kanë pranuar provat si material dëshmues dhe nuk ndërhyn në diskrecionin e gjykatës në vlerësimin e vlerës dëshmuese. Ky është rol ekskluziv i gjykatave të rregullta, madje edhe kur deklaratat e dëshmitarëve në shqyrtimin publik dhe nën betim janë në kundërshtim (shih, ngjashëm, rastin e GjEDNj-së, *Doorson kundër Holandës*, Aktgjykimi i 6 marsit 1996, i publikuar në raportin nr. 1996-II, paragrafi 78).

32. Më saktësisht, GJEDNJ ka nënvizuar se kur prova është shumë e qëndrueshme dhe nuk vihet fare në dyshim, nevoja për prova të tjera në mbështetje të saj bëhet më e vogël (shih rastet *Bykov kundër Rusisë* [DhM], kërkesa nr. 4378/02, Aktgjykim i 10 marsit 2009, paragrafi 89, dhe referencat e tjera të përmendura aty; *Jalloh kundër Gjermanisë*, kërkesa nr. 54810/00 [DhM], Aktgjykim i 11 korrikut 2006, paragrafi 96). Rrjedhimisht, GJEDNJ ka theksuar se i kushton gjithashtu rëndësi pikës nëse prova në fjalë ka qenë apo jo përcaktuese për rezultatin e procesit penal (shih rastin *Gäfgen kundër Gjermanisë* [DhM], kërkesa nr. 22978/05, Aktgjykim i 1 qershorit 2010, paragrafi 164).
33. Rrjedhimisht, për rregullsinë e procesit si tërësi, për Gjykatën është relevante të vlerësojë nëse janë respektuar të drejtat e mbrojtjes, respektivisht nëse parashtruesi i kërkësës kishte mundësi të kontestonte ligjshmërinë e provave dhe të kundërshtonte përdorimin e tyre (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Szilagyi kundër Rumanisë*, kërkesa nr. 30164/04, e 17 dhjetorit 2013; shih, po ashtu, rastin e Gjykatës KI34/18, parashtrues *Albert Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 23 majit 2018, paragrafi 63).
34. Gjykata, duke iu referuar procedurave të zhvilluara para gjykatave të rregullta, në veçanti në lidhje me administrimin e provave i referohet pjesëve relevante të Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, i cili thekson:

“Nga shkresat e çështjes dhe aktgjykimet e kundërshtuara rezulton se aktgjykimi i shkallës së parë dhe ai shkallës së dytë përkitazi me gjendjen faktike janë mbështetur në provat e nxjerra në shqyrtimin gjyqësor në procedurën e shkallës së parë, të kontratës nr. 214/112/009/211 të dt.16.05.2012 të lidhur në mes të Policisë së Kosovës - Drejtorisë për menaxhimin e objekteve të policisë së Kosovës dhe Kompanisë "MSS" në Prishtinë, për vendosjen e tualeteve statikë dhe kontejnerëve për mbeturina, deklaratës së dëshmitarit B.M., faturave për pagesë, të prezantuara nga kompania "MSS" dhe ekspertizës financiare nga eksperti finanziar gjyqësor- auditor ligjor R.B.”

35. Për më tepër, Gjykata, në lidhje me rregullsinë e procedurës si tërësi, verën se Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit të kontestuar, arsyetoj:

“Gjykata Supreme e Kosovës, ...vlerëson se ligji penal drejtë është aplikuar kur në veprimet e të dënuarit Liri Bibaj është konstatuar se qëndrojnë elementet e veprës penale në bashkëkryerje keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 lidhur me nenin 31 të KPRK, ngase edhe ky i dënuar edhe pse ishte në dijeni me kushtet e definiuara në kontratë e cila është objekt i akuzës dhe përkundër faktit se, sikurse edhe vet ka deklaruar, se kishte vërejt mangësi dhe kishte dilema për pozicionet qe duhej të aplikoheshin për faturim dhe pagesa në emër të shërbimeve të kryera dhe në llogari të kompanisë MSS, sipas çmimeve qe ishin me të larta se sa ato që duhej të aplikoheshin përkatësisht në vazhdimësi kishte kërkuar qe të lejoheshin pagesat në emër të pajisjeve të tualeteve statike, edhe pse ishte në dijeni se kjo mënyre e faturimit mund të aplikohej vetëm njëherë dhe atë me rastin e vendosjes së tualeteve në pika të caktuara, prandaj, pretendimi i mbrojtësit se aktgjykimet janë përfshirë me shkelje

“të ligjit penal janë të pabazuara, ngase aktgjykimet e kundërshtuara mbështetën në prova të administruara.”

36. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme, e cila sipas detyrës zyrtare, kujdeset për ligjshmërinë e vendimeve të gjykatave të instancës më të ulët, i është përgjigjur në tërësi pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, duke dhënë arsyen gjithëpërfshirëse dhe të detajuar në kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë. Gjykata tutje vlerëson se parashtruesi i kërkesës ka pasur mundësi të mjaftueshme që para gjykatave të rregullta t'i prezantojë të gjitha pretendimet për shkelje të të drejtave të tij. Për më tepër, Gjykata konsideron se argumentet e tij janë dëgjuar në mënyrë të rregullt dhe janë shqyrtuar në mënyrë të duhur nga gjykatat e rregullta, posaçërisht nga Gjykata Supreme. Për më tepër, Gjykata thekson se procedurat e zhvilluara në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, nuk kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrarë (shih rastin e GJEDNJ-së *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, Aktgjykim i 30 qershoret 2009).
37. Në të vërtetë, Gjykata konsideron se pretendimi i parashtruesit të kërkesës përkizazi me administrimin e provave ngre çështje të faktit dhe të ligjit (ligjshmërisë) dhe si i tillë bie në fushëveprimin e gjykatave të juridiksim të rregullt. Asnjë çështje kushtetuese nuk është vërtetuar dhe dëshmuar nga parashtruesi i kërkesës në lidhje me këtë pretendim.
38. Në ketë drejtim, Gjykata përsëritë se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit dhe të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta me rastin e vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përvèç dhe për aq sa gabimet e tillë mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronë si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksim e saj.
39. Edhe më tej, është detyre e gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, GJEDNJ rasti *Perlala kundër Greqisë*, paragrafi 25 dhe *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, paragrafi 34, dhe shih, gjithashtu, rastet: KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima*, *Magbule Hima* dhe *Besart Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011; dhe KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, para. 41). Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe instrumentet e tjera ligjore.
40. Tutje, Gjykata verën se parashtruesi i kërkesës në mbështetje të pretendimeve të tij i referohet rastit KI49/11, Aktvendimit për papranueshmëri, të 5 dhjetorit 2012, paragrafit 34, ku Gjykata theksoi: “Për me tepër, kërkesa nuk tregon se Gjykata Supreme ka vepruar në mënyrë arbitrarë apo në mënyrë të padrejtë. Nuk është detyre e Gjykatës Kushtetuese të zëvendësoje vlerësimin e saj të fakteve me ato te gjykatave te rregullta. Si rregull i përgjithshëm është detyre e këtyre gjykatave te vlerësojnë dëshmitë para vetës. Detyre e Gjykatës Kushtetuese është që të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta kanë

qenë të drejta në tërësinë e tyre, duke përfshirë edhe mënyrës se si janë marrë ato dëshmi." Në këtë kontekst, Gjykata i ishte referuar rastit të GJENDJ-së *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, vendimit të 10 korrikut 1991, paragrafit 3, të cilit po ashtu i referohet parashtruesi i kërkesës. Gjykata vë në pah se rasteve të cilave parashtruesi i kërkesës i është referuar flasin pikërisht për arsyet e deklarimit të një kërkese si qartazi të pabazuar dhe rrjedhimisht të papranueshme, duke theksuar se nuk është detyrë e saj të vlerësojë shqyrtimin e faktave dhe provave të rastit.

41. Për me tepër, Gjykata apo vlerësoi si me sipër (parografi 36), se procedurat në tërësinë e tyre të zhvilluara në gjykatat e rregullta nuk ishin të padrejta dhe arbitrale, andaj nuk e sheh të nevojshme që ta trajtojë veçmas këtë pretendim të parashtruesit të kërkesës.

Sa i përket pretendimeve në lidhje me “barazinë para ligjit” dhe “mbrojtjen e pronës”

42. Në lidhje me pretendimin për shkelje të parimit të barazisë para ligjit dhe të mbrojtës së pronës, Gjykata vëren se përveç faktit se parashtruesi i kërkesës pretendon se nuk është trajtuar në mënyrë të barabartë me palët e tjera procedurale, ai nuk argumenton tutje, si dhe pse erdhi deri te shkelja e nenit 3 dhe 24 të Kushtetutës. Gjykata, verën po ashtu se parashtruesi i kërkesës edhe në lidhje me pretendimin për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës, përveç faktit që thirret në këtë nen, ai nuk elaboron tutje pretendimin e tij. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se ajo ka theksuar vazhdimisht se vetëm përmendja e neneve të Kushtetutës dhe të KEDNj-së nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tillë të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, në këtë kontekst, rastet e Gjykatës, KI187/18 dhe KI11/19, parashtrues: *Muhamed Idrizi*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 29 korrikut 2019, parografi 73, dhe së fundmi rastin KI125/19, parashtrues: *Ismajl Bajgora*, Aktvendimi për papranueshmëri i 11 marsit 2020, parografi 63).
43. Për pasojë, bazuar në praktikën e saj gjyqësore, Gjykata nuk do të shqyrtojë më tej këto pretendime (shih, në këtë kontekst, rastet e Gjykatës KI136/14, parashtrues: *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri i 10 shkurtit 2015, parografi 33; dhe KI187/18 dhe 11/19, parashtrues *Muhamed Idrizi*, Aktgjykim i 29 korrikut 2019, parografi 73).
44. Andaj, nga të gjitha shtjellimet e mësipërme, Gjykata verën se parashtruesi i kërkesës thjesht nuk pajtohet me rezultatin e procedurës para gjykatave të rregullta. Megjithatë, pakënaqësia e tij me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetveti të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave kushtetuese (shih Aktvendimin për papranueshmëri të Gjykatës Kushtetuese, në rastin: KI25/11, me parashtrues *Shaban Gojnovci*, të 28 majit 2012, parografi 28; shih, gjithashtu, rastin KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, parografi 42).

Përfundim

45. Si përbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka arritur të tregojë dhe të provojë se procedurat në gjykatat e rregullta, përkatësisht në Gjykatën Supreme kanë qenë të padrejta apo arbitrale, apo që të drejtat dhe liritë e tij të mbrojtura me Kushtetutë, përkatësisht me nenet 3, 24, 31 dhe 46, të Kushtetues, me nenin 6 të KEDNj-së dhe me nenin 10 të DUDNj-së, i janë shkelur.
46. Rrjedhimisht, Gjykata konkludon se kërkesa e parashtruesit të kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, ajo duhet të deklarohet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të nenit 20 të Ligjit dhe të rregullave 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 10 qershor 2020, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxheliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi